

Det er de Ændringsforslag, der er stillet af det radikale Mindretal, og jeg skal paa mit Partis Vegne saavel som paa det ærede 2det Medlem for 2den Kreds' (Jeppesen [Drusebjerg]) Vegne anbefale disse til Vedtagelse

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker Udvalgets Flertal for den Tilslutning, man i det store og hele har givet Lovforslaget, og jeg udtaler med det samme min Tilslutning til de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet. Det er jo Forslag, som, selv om de ikke er dybt indgribende, dog paa de fleste Punkter maa siges at være Forbedringer. Til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører (Bækgaard) har fremsat, skal jeg ikke føje meget. Dog ønsker jeg i Anledning af Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 og Nr. 4 til § 4 — dette slutter sig jo til det første — at udtale, at jeg ganske kan sympatisere med Bestræbelserne i Udvalget for at sikre, at Kommunerne i højere Grad, end det hidtil formentlig har været Tilfældet, drager Omsorg for, at der ikke i noget Tilfælde ses bort fra, om en Andrager ved uforsvarlig Behandling af sin Ejendom har berøvet sig selv Midler, saaledes at han derigennem tilsyneladende bliver berettiget til at faa Aldersrente eller til at faa en større Aldersrente, end han ellers vilde have kunnet opnaa. Der er jo Tilfælde, hvor man staa overfor en Spekulation i en saadan Ejendomsberøvelse fra den gamles Side eller fra hans eller hendes Vejleders Side, og da bør det være klart, at Konsekvensen deraf kan blive, at vedkommende, selv om han, hvis han ikke foretog sig sligt, vilde have været berettiget til en mindre Aldersrente, kan udsætte sig for at miste denne. Det er det, der er sagt i Ændringsforslag Nr. 2, ligesom man ved Nr. 4 til § 4 drager Omsorg for, at Kommunalbestyrelserne kommer til at erklære sig om dette Forhold, idet de maa sige god for Andragerne paa dette Punkt. Ændringsforslag Nr. 9 til § 7 har jeg kunnet tiltræde, fordi det jo er en nødvendig Konsekvens af det ændrede Forhold mellem Ydelserne til Ægtepar og til enlige Personer, som gennemføres ved Lovforslaget. Det er naturligvis en Konsekvens, som ogsaa kunde tages administrativt, men jeg har fundet det ønskeligt, at Regelen kom til at staa i Loven, og har derfor kunnet give min Til-

slutning til Flertallets Ændringsforslag desangaaende. Det samme gælder Ændringsforslaget under Nr. 11. Jeg gav i Folketinget min Tilslutning til de Beløb, som der blev foreslaaet tilbageholdt for gamle, som er Formuebesiddere, men som indlægges paa Alderdomshjem, som altsaa ikke har større Formue, end at den berettiger til en vis Aldersrente; men jeg udtalte samtidig overfor Folketingsudvalget, at jeg ansaa de Beløb, der her var Tale om, for meget rigelige. Jeg har derfor heller ikke haft nogen Betænkkelighed ved at slutte mig til den Udformning paa dette Punkt, som Flertallet foreslaar.

Det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen) gjorde jo kun ganske faa Bemærkninger, hvad jeg i og for sig meget vel forstaaer, thi det Ændringsforslag, som Socialdemokratiet fremsætter under Nr. 17, er jo det Forslag, som tidligere har foreligget for et Udvalg i dette høje Ting; det er med andre Ord bygget paa Principper, som er særdeles gennemdrøftede, tror jeg nok, jeg kan sige, her i Tinget. Men det ærede Medlem synes at bygge sin Kritik — og den Eksempelrigdom, som det ærede Medlem var inde paa ved første Behandling, har han jo forøget i Dag — paa en Paastand om, at Aldersrentelovens Ydelser skal være saa høje, at de under alle Omstændigheder økonomisk betrykker Nyderen. Men dette er jo aldeles ikke Meningen; det har aldrig været hverken Alderdomsunderstøttelses- eller Aldersrentelovgivningens Formaal. Det er Hensigten med de Ydelser, der her gives, at yde en Aldershjælp, hverken mere eller mindre, og naar det ærede 4de Medlem for 5te Kreds synes at mene, at enhver Enkemand eller Enke har Krav paa de 25 pCt., som der hidtil har været Adgang til at yde som Tillæg til de fastsatte Satser, saa er det ærede Medlem ogsaa her fuldkommen paa Vildspor; thi Forudsætningen for Ydelsen af de 25 pCt. er jo, at det kun derigennem bliver muligt for Enken eller Enkemanden at opretholde sit Hjem under nogenlunde samme Form som den, hvori det fandtes, medens den afdøde Ægtefælle levede. Det er Forudsætningen, og naar vedkommende da, fordi han modtager Støtte fra Børnene eller tager Bopæl hos Børn eller Slægtninge eller hos andre, som maatte være villige til at hjælpe ham, ikke længere kan siges at